

אלבום הנצחה

לזכרה של גפנית נחמד ז"ל

גפנית נחמד ע"ה

2/3/2002 - 28/11/1970

תמצית חייה:

גפנית, בתם של רחל ויוסף זלקטה.

התגוררה בראשון לציון

נולדה בתאריך: 28.11.1970

מקום עבודתה: עבדה בתור מזכירה
בעיריית ראשון לציון, במחלקה למשאבי
אנוש.

גפנית קיפדה את חייה ב- 02\03\02
בפיגוע תמים שהתרחש במוצאי שבת.
בשכונת בית ישראל בירושלים.
לאחר שבת חתן מרוממת, אליה הוזמנו בני
משפחתה.

בה התפוצץ מחבל בין בליעל שהתחזה
ליהודי.

בפיצוץ נהרגו קרובים מבני המשפחה

המורחבת וביניהם גפנית.

בת 31 היתה במותה הי"ד.

ההזמנה לחתונה של שלומי וגפנית:

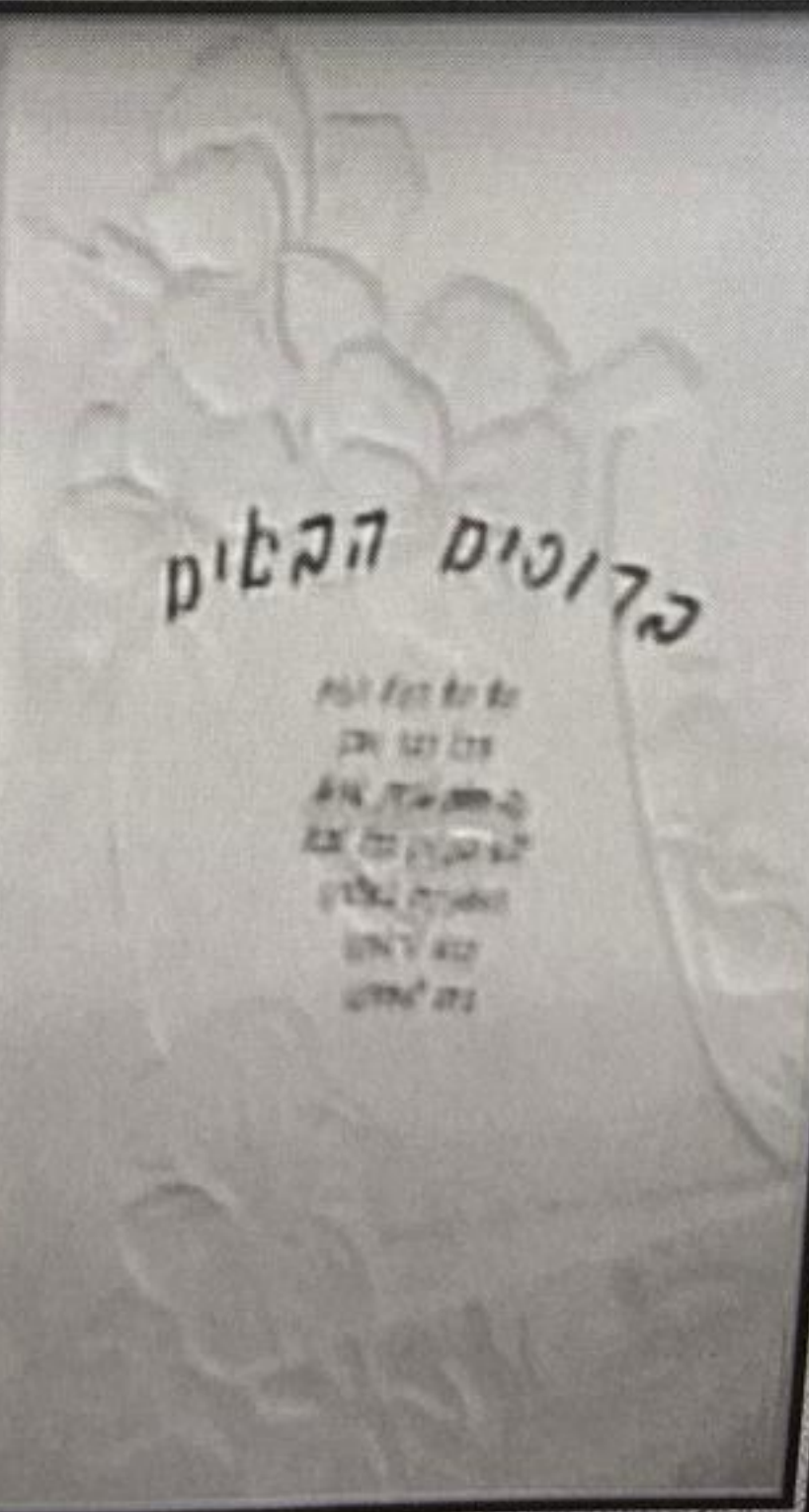
הזמנה לחתונה של שלומי וגפנית
 ביום חמישי י"ג שבט תשס"ו
 שעה 18:00
 מקום: מלון המלך המעוז

הזמין: שלומי (שם)
 חתן: גפנית (שם)
 חתן: גפנית (שם)

אתגבירים למצאנכם למחרת
 כלות בנינו ביקרם

גפנית עיר שלומי

מחיר: 100 ש"ח
 ביום חמישי י"ג שבט תשס"ו
 כלות בנינו ביקרם
 בשם: שלומי וגפנית

הדושים הבאים

הזמין: שלומי (שם)
 חתן: גפנית (שם)
 חתן: גפנית (שם)

גפנית,

היא היתה אישה אהובה על כולם, מדהימה
בכישרונות, תמיד ידע מה להגיד ואיך להצחיק
ולבדר, שמחה אצלה הייתה בדרך קבע,
הייתה בחורה מבריקה, אישה מיוחדת במינה,
גפנית הייתה מאוד יפה, היו לה טלטלים שחורים
ויפים וכל הזמן עם חיוך, הייתה מקסימה מאוד.

הדודה שירה מספרת:
הפיגוע בשכונת בית ישראל היה
פיגוע התאבדות שבוצע ב-2
במרץ 2002 (י"ח אדר
התשס"ב) לפני 19 שנה, ובו
נרצחו כ- 10 בני אדם ומתוכם 8
ממשפחת נחמד היקרה, את
האחריות לפיגוע נטל ארגון
גדודי חללי אל-אקצא.
הפיגוע שבוצע בתחילת חודש
מרץ הוא ראשיתו של גל הטרור
שזכה לכינוי "מרץ השחור"
במהלך האינתיפאדה השנייה.
הפיגוע אירע במוצאי שבת
בשכונת בית ישראל, שכונה

חרדית ירושלמית, השוכנת סמוך
לקו התפר בין מזרח העיר
למערבה, שנפגעה כבר בעבר
מפיגועי טרור.

שנה קודם לכן התפוצצה
מכונית תופת בקרבת מקום.

החלטנו לנסוע לירושלים כל
המשפחה, לחגוג לאחיין של
שלומי, שבת חתן עם כל
המשפחה המורחבת.

בשיחה שערכנו עם שירה נחמד,
דודה של ההרוגים היא מספרת
על ההתלבטות של המשפחה אם
לעשות שבת חתן,
ממשיכה שירה:

"אחותי התקשרה אליי ואמרה
לי תשמעי אני רוצה לעשות
שבת חתן אבל אני לא רוצה
שיסעו ויחללו את השבת (חלק
מהמשפחה דתיים וחלקם
פחות...), ואני אמרתי לה שאני

מכירה את הרב פיינדלר ואשתו
שרה שגרים באיזור ויש להם
בית הארחה נורא יפה שיסכים
לארח את כל המשפחה, וכך
באמת היה ונסענו כל המשפחה
המורחבת - סבתא חנה הילדים
והנכדים"

"הייתה שבת מדהימה,
"מספרת שירה "חלק מהנכדים
היו אצל הרב כדורי, והייתה
שבת מרוממת ומגובשת מאוד"
מספרת בהתלהבות "ואז הגיע
מוצאי שבת חלק מהאחים היו
צריכים לחכות לאוטובוס שהיה
אמור לאסוף אותם חזרה הביתה,

מחכים והם נוסעים עם הרכב
הפרטי שלהם הביתה, הם הלכו
להביא את המכוניות שלהם ליד
בית הארחה כדי להעלות את
הדברים למכונית, "וכאן מספרת
שירה משהו מזעזע נורא
"המחבל שהתחפש לחזות חרדי
עם לבוש שחור לבן, שהיה
איתנו במשך כל השבת בשעות
הערב של יום השבת, עורר קצת
את חשדם של עוברים ושבים
באזור, זמן קצר לאחר השעה
19:00 בערב עם תום תפילת
ערבית של צאת השבת, היו

וילדים כאחד. הוא תיכנן לעשות
פיגוע, אבל אז ראה שיש בעיה
להיכנס לתוך בית הארחה וכבר
מתחיל להיות מאוחר, ולכן יצא
לבחוץ ראה שיש שם מלא
אנשים, ניצמד לאחד המכוניות
עם החגורת נפץ ופשוט התפוצץ
ופגע בכל מי שהיה מסביב
"שירה משחזרת את רגעי
האימה " זה היה ענין של
שניות, אני עליתי להמשיך לסדר
עוד קצת דברים בבית הארחה,
ותוך כדי שאני עולה במדרגות
אני שומעת כזה 'בום' חזק,

ותוך שניות אחדות הכל נהיה
שחור, אני יורדת ורואה מראות
מזעזעים, הראש פה היד שם"
באותה תקופה שזה קרה- בשנת
2002, הייתה אינתיפאדה בארץ,

היו המון פיגועים- זו ממש
הייתה תקופה של פיגועים.

המחבל ימ"ש, תכנן לעשות את
הפיגוע בשעת כושר טובה, הוא
ראה שבשעה שבע בערב

בצאת שבת שזו שעה שכולם
חוזרים מבית הכנסת לעשות
הבדלה, זו שעת כושר מתאימה
כדי לבצע את זממו.

זה היה ברחוב שמואל הנביא ליד
מאה שערים- היו שם המון
אנשים הוא נצמד לאחת
המכונות והתפוצץ,

"מהר מאוד פינו את כולנו
למעלה לחדרים ולא הסכימו
לצאת משם עד שיחקרו את
הענין ויפנו את כולם, וכיוון
שבאיזור זה יש הרבה סמטאות
צרות, לקח זמן לאמבולנסים
להגיע, יצאנו משם רק בשלוש
לפנות בוקר...

בין ההרואים היו בני משפחת
נחמד: גפנית (32), שלמה (40)
ושתי בנותיהם שירז בת-
6 ולירן בת 3, בנוסף היו גם
קרוביהם, (נכדיה של חנה נחמד)
שאולי נחמד בן 14 (תלמיד
ישיבה), לידור אילן בן 12
ואחותו אוריה אילן בת שנה וחצי
מראשון לציון. וכן נפטר
מפצעיו בן המשפחה השמיני:
אליהו נחמד בן ה-17 (תלמיד
ישיבה), שבפיגוע נפצע אנוש
וכך נישאר מצבו למשך שלושה
חודשים שבהם היה מאושפז
ב"שערי צדק" ירושלים, אשר
בסופם

בנותיה של גפנית
שנכחדו גם כן באסון
הנורא:

חמטה של גפנית:

סבתא חנה אמא של שלומי

הייתה אישה מיוחדת מאוד, צדיקה וחכמה

תמיד כולם היו מתייעצים איתה ושואלים

אותה מה לעשות בכל עניין ודבר.

היא זאת שהחזיקה את כל המשפחה

ברוחניות.

לסבתא חנה היה חלום לבנות מקווה טהרה

בכדי לזכות את הרבים - כזאת היא הייתה

אישה מיוחדת שרק חושבת איך להגדיל תורה

ולהאדירה לרבים.

תהליך בניית המקווה לקח המון זמן ותוך כדי

קרה האסון של משפחתה, היא רצתה לעשות

אך באותו היום נגזרה הגזירה
וניצחו הארלים את המצוקים.
גפנית ושלמה השיבו את נשמותיהם
הטהורה לבוראם.

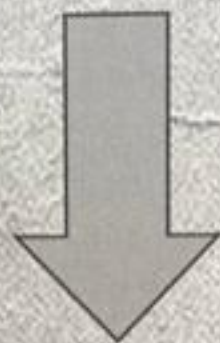
שלמה וגפנית נפטרו במוצאי שבת
קודש ב-02/03/02 והובאו
למנוחות בשעה 16:00 ונקברו
בבית העלמין בראשון לציון.

את המקווה לעילוי נשמתם של הנפטרים
הטהורים, והיא ב"ה זכתה לכך אך לא בחייה
תהליך סיום בניית המקווה ארך זמן וסבתא
חנה זכתה שנשמתה תעלה לשמים באריכות
ימים ושנים מתוך עבודת ה' תמידית וקיום
המצוות, שגמרו לבנות את המקווה הנציחו גם
את שמה עליו וכך זכתה גם היא לזכות
המיוחדת בנוסף לכל זכויותיה.

הבת שירה תחי' מספרת שבמהלך כל השבעה
סבתא חנה הייתה זו שמעודדת את כולם
ומחזקת אותם באמונה שהכל משמים והקב"ה
הוא טוב ורק טוב הוא עושה לבניו, כל אחד
שהיה מגיע לנחם היא הייתה שואלת אותו:
נו, מה קיבלת לעילוי נשמתם הטהורה של
הנפטרים מה אתה עושה בשבילם, כזו היא
הייתה צדיקה מאוד מחזקת את כולם ונותנת
הרבה כח לסביבתה.

המקווה שנתרם לעילוי נשמתם של הנרצחים בפיגוע

מקווה הטהורים

המרכז הרוחני רשת-לוי
המבנות הראשית

מקווה כרמים

לזכר נשמתו ולעילוי נשמתו של
לוי הכהן והמנצח שמש על קודש הים
אלה כהן
מקדש כהן
שירי וליך ונתן
לוי הכהן כהן
שירי וליך כהן
המנצח והמנצח כהן
המנצח והמנצח כהן

לשכחות
המנצח והמנצח
03-7344637
המנצח והמנצח

תמונת המצבה של בנותיהם, שירז ולירן:

דבר הסטודנטית

(תהילה אהרוני)

הסיפורים אודותיה של גפנית היו עבורי מעוררי
השראה, ומלאי מחשבה ועומק לחיים, התפעמתי
משמחת החיים שלה, החיוך התמידי שהיה תמיד
מאיר את פניה, העזרה לזולת, התחשבות ברגש
האחר, היא הייתה אישה מדהימה!

כאן המקום להודות לתלמידות הנפלאות שעזרו לי
בהכנת הפרוייקט, אפרת אהרוני,

חנה עזרא. יחד איתן העבודה קלה יותר, הן עזרו
ללקט את החומר ולהביא את התוצר המוגמר
היפה מאד. העבודה איתן היתה מהנה ומוצלחת
ביותר.

אף הן למדו,

אפילו במעט, על האישיות הגדולה של גפנית
ז"ל.